

bi confectus, nullis superstitibus masculis, kalen. novembris ex humanis excessit; Viglevano cum decem aureorum millium proventu uxori ex testamento relicto. Eo defuncto, a Senatu Mediolanensi Insubrum gubernacula Antonio Levæ delata sunt, cunctaque Christiernæ viduæ nomine administrabantur, donec Cæsar de Ducis obitu certior factus, quænam sua esset voluntas significaret. Perculit Sfortiæ obitus vehementer Italos Principes, ac Venetos præcipue, quod susceptos antea labores, atque immensos prope sumptus irritos fuisse, frustra per tot annos armis certatum, ut Italus Princeps in imperio Mediolanensi retineretur, animadverterent; ac tum animo præsentire videbantur, quanta inde rerum omnium perturbatio, quot clades luctuosæ consequuturæ essent; neque enim Italici generis, ad quem hereditario jure Insubrum ditiones pervenirent, Princeps erat ullus. Joannes Paulus Sfortia, Francisci defuncti haud ex legitimis nuptiis frater, Insubrum imperium jure sibi vindicare videbatur, quod tabulis, quibus a Maximiliano Imperatore patri illius tituli, atque insignia Mediolanensis imperii concessa fuerant, contineretur, ut, legitimis masculis vita functis, illegitimi quoque succederent. Atque ei non modo jurisconsultorum responsa favebant, sed Mediolanenses Sfortianæ familiæ addicti instaurari in eo pristinum suorum Principum decus summis votis exoptabant. Verum has surgentes spes Joannis Pauli obitus corrupit. Ad Cæsarem enim proficiscens, Florentiæ inter prandendum repentina morte correptus nonis decembris interiit.

Cæsar, fato Franciscum Sfortiam concessisse, Neapoli nuntio accepto, magnam inde capere molestiam prætulit. Viduam neptem ad se proficisci jussam, omnibus grati animi significationibus excepit. Senatui nihil magis curæ erat, quam ut Italiæ pax retineretur, neque ex Sfortiæ obitu novandarum rerum causæ insurgerent; id vero eo potissimum obtineri, Insubribus Duce dato, arbitrabatur: sæpius Cæsarem ad pacem Italiæ conservandam hortabatur: Principem titulis, atque insignibus Mediolanensis imperii decoraret, qui præsentis rerum status studiosus, nihil communi otio, ac tranquillitati adversum appeteret. Carolus nihil magis cupere, quam Italis Principibus, ac Venetis præsertim gratificari; quid

1535  
Francisci  
Sfortiæ obi-  
tus.

Antonio  
Levæ Me-  
diolanensium  
administra-  
tio delata.

Joannis  
Pauli Sfor-  
tiæ in Me-  
diolanensem  
ducatum  
jura.

Joannis  
Pauli Sfor-  
tiæ obitus.

Venetis Cæ-  
sarem ad  
Ducem  
Mediolanensem  
se instituendum  
hortatur.